

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

27.11.2007

B6-0481/2007 }
B6-0482/2007 }
B6-0485/2007 }
B6-0487/2007 }
B6-0492/2007 }
B6-0493/2007 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 regulaminu złożyli

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Michael Gahler, Árpád Duka-Zólyomi, Ria Oomen-Ruijten, Karl von Wogau, Stefano Zappalà, Elmar Brok, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Jan Marinus Wiersma, Hannes Swoboda, Alexandra Dobolyi, w imieniu grupy politycznej PSE
- Lydie Polfer, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Adam Bielan, Konrad Szymański, Inese Vaidere, Ģirts Valdis Kristovskis, Hanna Foltyn-Kubicka, Ryszard Czarnecki, w imieniu grupy politycznej UEN
- Marie Anne Isler Béguin, Cem Özdemir, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- André Brie, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- UEN (B6-0481/2007)
- ALDE (B6-0482/2007)
- PPE-DE (B6-0485/2007)
- GUE/NGL (B6-0487/2007)
- PSE (B6-0492/2007)
- Verts/ALE (B6-0493/2007)

w sprawie sytuacji w Gruzji

RC\696952PL.doc

PE398.130v01-00}
PE398.131v01-00}
PE398.138v01-00}
PE398.140v01-00}
PE398.148v01-00}
PE398.149v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Gruzji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków z Gruzją, w szczególności zalecenie dla Rady z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie polityki UE wobec południowego Kaukazu¹ oraz rezolucje z 14 października 2004 r.² i z 26 października 2006 r.³ w sprawie sytuacji w Gruzji,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa (ENP)⁴,
  - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Gruzji, która weszła w życie 1 lipca 1999 r.,
  - uwzględniając plan działania w ramach ENP, który Rada ds. współpracy między UE a Gruzją zatwierdziła w dniu 14 listopada 2006 r.,
  - uwzględniając zalecenia przyjęte w dniu 25 i 26 czerwca 2007 r. przez komisję współpracy parlamentarnej UE-Gruzja,
  - uwzględniając deklarację w sprawie bieżącej sytuacji w Gruzji przyjętą przez prezydencję w imieniu Unii Europejskiej w dniu 8 listopada 2007 r.,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal angażuje się na rzecz dalszego rozwijania i pogłębiania stosunków z Gruzją oraz wspiera ten kraj w koniecznych reformach politycznych i gospodarczych, w działaniach zmierzających do zbudowania trwałych i skutecznych instytucji demokratycznych oraz w wysiłkach na rzecz rozwiązania problemu korupcji, co pozwoli stworzyć pokojową i zamożną Gruzję, która może przyczynić się do stabilności w regionie i w całej Europie,
- B. uznaje postępy polityczne, demokratyczne i gospodarcze osiągnięte przez gruzińskiego prezydenta i rząd,
- C. mając na uwadze, że 2 listopada br. siły opozycji zgromadziły największe tłumy od czasu rewolucji róż w 2003 r. – około 80 000 osób na głównej alei stolicy – które wezwały do ustąpienia prezydenta, do przyspieszonych wyborów parlamentarnych, zmian w ordynacji wyborczej i uwolnienia osób uznawanych za więźniów politycznych,
- D. mając na uwadze, że po sześciu dniach wieców opozycji doszło do aktów przemocy, kiedy to siły bezpieczeństwa użyły nadmiernych środków do stłumienia demonstracji, wykorzystując

¹ Dz. U. C 98 E z 23.4.2004 r., str. 193.

² Dz. U. C 166 E z 7.7.2005 r., str. 63.

³ Teksty przyjęte: P6_TA(2006)0456.

⁴ Teksty przyjęte: P6_TA-PROV(2007)0538.

armatki wodne, kule gumowe i gaz łzawiący, w wyniku czego obrażenia odniosło prawie pięćset protestujących, w tym gruziński rzecznik praw obywatelskich Sozar Subari,

- E. mając na uwadze, że w dniu 7 listopada 2007 r. prezydent Saakaszwili ogłosił w Tbilisi piętnastodniowy stan wyjątkowy, odwołany w dniu 16 listopada 2007 r., który według urzędników rządowych był niezbędny do natychmiastowego przywrócenia ładu i porządku,
- F. mając na uwadze, że po wprowadzeniu stanu wyjątkowego przez prezydenta Saakaszwilięgo premier Zurab Nogaideli oświadczył, że w kraju usiłowano dokonać zamachu stanu i że stan wyjątkowy jest odpowiedzią na te usiłowania; mając na uwadze, że prezydent Saakaszwili w przemówieniu telewizyjnym odpowiedzialnością za wydarzenia w Tbilisi obarczył rosyjską Federalną Służbę Bezpieczeństwa (FSB), twierdząc, że otrzymał wcześniej informacje o spisku mającym na celu obalenie rządu gruzińskiego przed końcem roku, lecz nie przedstawił na to żadnych dowodów,
- G. mając na uwadze, że wieczorem 7 listopada wyłączono dwa opozycyjne kanały telewizyjne (Imedi i Kaukazja); mając na uwadze, że przed ogłoszeniem stanu wyjątkowego do budynków telewizji i radia Imedi wtargnęli bez uprzedzenia uzbrojeni i zamaskowani funkcjonariusze organów bezpieczeństwa, niszcząc do 90% wyposażenia technicznego stacji; mając na uwadze, że sąd w Tbilisi zawiesił koncesję na nadawanie Imedi i zamroził jej aktywa na tej podstawie, że relacjonowanie zdarzeń z dnia 7 listopada było równoznaczne z podżeganiem do obalenia rządu; mając na uwadze, że zawiadomienie z sądu doręczono dyrektorowi Imedi dopiero w tydzień później; mając na uwadze, że gruzińska Krajowa Komisja ds. Komunikacji zawiesiła na trzy miesiące licencję na nadawanie programów telewizyjnych Imedi, powołując się na złamanie przez stację przepisów dotyczących działalności nadawczej,
- H. mając na uwadze, że prezydent Saakaszwili wystąpił w dniu 8 listopada z ugodową propozycją połączenia zaplanowanych na 5 stycznia wyborów prezydenckich z referendum w sprawie terminu najbliższych wyborów parlamentarnych,
- I. mając na uwadze, że w dniu 13 listopada Rosja przekazała Gruzji – na rok przed planowanym terminem – bazę Batumi w autonomicznej republice Adżarii, zakończywszy w czerwcu wycofywanie swoich oddziałów z Achalkalaki,
- J. mając na uwadze, że rosyjski zakaz importu gruzińskiego wina i produktów rolnych, który coraz bardziej wydaje się umotywowany politycznie, wciąż poważnie szkodzi gruzińskiej gospodarce,
- K. mając na uwadze, że sytuacja zarówno w Abchazji, jak i w Osetii Południowej wzmaga napięcia w regionie,
  - 1. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi wydarzeniami w Gruzji, których eskalacją było w ostatnim czasie siłowe rozgromienie przez policję demonstracji pokojowych, zamknięcie lokali niezależnych mediów oraz ogłoszenie piętnastodniowego stanu wyjątkowego;
  - 2. wzywa władze Gruzji do przestrzegania zasady wolności wypowiedzi, w tym wolności zgromadzeń i wolności mediów; przypomina rządowi o jego zobowiązaniu do poszanowania

demokracji, praw człowieka i praworządności;

3. wzywa wszystkie strony do wykazania się otwartością i powściągliwością, do wydawania oświadczeń w łagodniejszym tonie i do zaangażowania się w konstruktywny i owocny dialog zmierzający do wsparcia i skonsolidowania kruchych gruzińskich instytucji demokratycznych;
4. wzywa Radę, wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz jego specjalnego wysłannika ds. południowego Kaukazu, żeby dołożyli wszelkich starań na rzecz ułatwienia dialogu między stronami, złagodzenia napięć i przywrócenia wzajemnego zaufania;
5. wzywa gruzińskie władze do przeprowadzenia dokładnego, bezstronnego i niezależnego dochodzenia w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka i wolności mediów, zwłaszcza w odniesieniu do zarzutów nadmiernego użycia siły przez funkcjonariuszy organów ochrony porządku publicznego, w celu wskazania wszystkich winnych, postawienia ich przed sądem i zastosowania przewidzianych prawem sankcji karnych lub administracyjnych;
6. zwraca władzom uwagę na obawy społeczności międzynarodowej spowodowane ostatnimi wydarzeniami w Gruzji, sprzecznymi z wartościami europejsko-atlantyckimi; przypomina Gruzji, że poszanowanie demokracji, praw człowieka i praworządności jest warunkiem wstępnym integracji europejsko-atlantyckiej;
7. wzywa Radę i Komisję, państwa członkowskie UE, OBWE, Radę Europy, NATO oraz USA do większej aktywności w nagłaśnianiu skarg i niedociągnięć politycznych na terenie Gruzji i w jej sąsiedztwie, w tym do wdrażania planu działań EPS; stwierdza, że w ciągu ostatnich kilku lat nie zajęto się wieloma zarzutami dotyczącymi naruszania w Gruzji procedur demokratycznych i praw człowieka; stoi zatem na stanowisku, że bardziej otwarta debata międzynarodowa mogłaby wzmocnić pluralistyczną publiczną dysputę i procesy demokratyczne w Gruzji;
8. odnotowuje decyzję o przeprowadzeniu przedterminowych wyborów prezydenckich i zwraca się do rządu o zapewnienie wszystkim kandydatom równego i bezstronnego dostępu do mediów podczas kampanii wyborczej;
9. wzywa gruzińskie władze do zagwarantowania wolnych i sprawiedliwych wyborów w pełni zgodnych z normami międzynarodowymi; wzywa rząd do przestrzegania podziału władzy w gruzińskim systemie politycznym, do powstrzymania się od wykorzystywania „zasobów administracyjnych” w kampanii wyborczej i do zagwarantowania wszystkim kandydatom wolności wypowiedzi; z zadowoleniem przyjmuje gotowość gruzińskich władz do wyrażenia zgody na monitorowanie wyborów przez międzynarodowych obserwatorów;
10. wzywa władze gruzińskie do zapewnienia obiektywnej i zgodnej z międzynarodowymi normami dziennikarstwa pracy wszystkim mediów oraz do zagwarantowania wszystkim partiom i kandydatom sprawiedliwego i zrównoważonego dostępu do mediów zarówno prywatnych, jak i publicznych; domaga się w szczególności, by władze gruzińskie zezwoliły telewizji i radiu Imedi na niezwłoczne wznowienie nadawania, oraz wzywa je do

RC\696952PL.doc

PE398.130v01-00}
PE398.131v01-00}
PE398.138v01-00}
PE398.140v01-00}
PE398.148v01-00}
PE398.149v01-00} RC1

zapewnienia zwrócenia stacji strat i przyznania odszkodowania za szkody w lokalach i za zniszczony sprzęt;

11. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte przez parlament gruziński poprawki do ordynacji wyborczej, które umożliwią partiom opozycyjnym wyznaczenie sześciu przedstawicieli do centralnej komisji wyborczej i do każdej z okręgowych komisji wyborczych, a także zniesienie ograniczeń dla monitorowania wyborów przez obserwatorów międzynarodowych;
12. wzywa wszystkie siły polityczne w Gruzji do współpracy w przygotowaniu ustawy regulującej działalność audiowizualną w celu zapewnienia przy pomocy ekspertów europejskich dalszego ulepszania dotychczasowych przepisów gwarantujących wolność słowa i uczciwą debatę publiczną oraz dostosowywania ich do zasad europejskich;
13. zachęca gruzińskie siły polityczne i społeczeństwo obywatelskie do udziału w debacie na temat podziału władzy w systemie politycznym, co może doprowadzić do skuteczniejszej kontroli działań władz wykonawczych oraz do pluralizacji debaty publicznej dotyczącej wielu kluczowych kwestii, począwszy od społecznych skutków reform gospodarczych oraz „czynnika rosyjskiego” w gruzińskiej polityce wewnętrznej, a skończywszy na różnych podejściach do tzw. zamrożonych konfliktów;
14. z niepokojem odnotowuje doniesienia o zaangażowaniu wywiadu rosyjskiego w procesy polityczne w Gruzji i podkreśla konieczność zwiększenia przejrzystości w życiu politycznym, w szczególności w odniesieniu do finansowania partii, dostępu do mediów i demokracji wewnątrzpartyjnej; podkreśla, że doniesienia te należy udowodnić zgodnie z prawem krajowym i praktyką międzynarodową;
15. ponownie zapewnia o swoim zaangażowaniu na rzecz integralności terytorialnej Gruzji oraz wzywa Radę i Komisję do dalszych wysiłków wspierających poszukiwanie pokojowego rozwiązania konfliktów w Osetii Południowej i w Abchazji na drodze negocjacji;
16. wzywa do wysłania misji obserwacyjnej Parlamentu Europejskiego na nadchodzące wybory prezydenckie;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, prezydentowi i parlamentowi Gruzji, OBWE, Radzie Europy oraz prezydentowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.